

[Pelle Voigt]

Regeringen peger i sit oplæg på en række muligheder for kunstigt at forøge forsvarsbudgettet, nemlig ved at overvælte udgifter fra Forsvarsministeriets område til andre ministeriers konti. Hvis man gør det, og hvis man kommer igennem med det – hvad jeg forstår at Det Radikale Venstre også er imod, selv om det står i redegørelsen, det får vi lejlighed til at diskutere senere – er der tale om, at man udvider forsvarsbudgettet uden om den almindelige demokratiske kontrol.

Hvis man, som De Konservative og Venstre ønsker, tager infrastrukturprogrammet ud – og her forstår jeg, at der er en vis imødekommethed fra De Radikale – og placerer det på en anden konto, hvor det så skulle være, eller hvis man tager FN-styrkerne ud, ja så er det naturligvis en maskeret forøgelse af forsvarsbudgettet. Og så har Socialdemokratiet ret i, at det er svindel at betegne den løsning, der fremlægges her, som en nulløsning.

På samme måde når man forestiller sig, at man kan spare penge ved at skære ned på de værnepligtiges lønninger. Hvis man gør det, vil det naturligvis blot betyde, at de sociale udgifter til opretholdelse af de værnepligtiges familier, til betaling af deres husleje, deres afbetalingskøb osv., sættes i vejret, sådan som man regnede ud, da man i sin tid indførte værnepligtslønnen. Resultat: Ingen besparelse på statsbudgettet, men derimod en overførsel af midler fra Socialministeriet til forsvarsbudgettet.

Så tales der om privatisering, og efter vores opfattelse kunne mange ting bestemte privatiseres i det danske forsvar.

Jeg forstår, at regeringen her er langt inde i overvejelser om en art offentlig produktion, der skal komme de enkelte enheder i systemet til gavn, og det er da interessant, at forsvarret her fører sig frem med nytænkning, men det er jo igen et forsøg på at sprede slør og prøve at vride sig ud af diskussionen om, hvad forsvarsbudgettet egentlig skal bestå af.

Imponeret bliver man ikke, når man ser på rationaliseringsforslagene i redegørelsen. Et af de få konkrete forslag, der findes, forslaget om afviklingen af Holmen, er et projekt, der, som det udtrykkeligt understreges i redegørelsen, skal løbe over 10 år. Hvorfor det er taget med i redegørelsen her, er en dyb gåde, for ingen praktiske tiltag kan naturligvis tages, som har

nogen økonomisk betydning inden for de 3 år, vi taler om i redegørelsen.

Derfor er det altså også blot et tågeslør, som er lagt ind, og det til trods for, at der jo er masser af besparelsesmuligheder i forsvarret. I sommer var den tidligere forsvarsminister – der har jo efterhånden været nogle stykker af den slags fra Det Konservative Folkeparti, indtil man kastede tøjlerne fra sig og overlod butikken til Venstre – i en kronik i Berlingske Tidende inde på, at man igennem rationaliseringer i forsvarret såmænd sagtens kunne spare op til 1 mia. kr. Han ville ganske vist bruge pengene til krudt og kugler, men der er ingen tvivl om, at hvis man ønskede reelle besparelser, så kunne de naturligvis gennemføres.

Det er interessant for nogle af os at se, at forswarets anlægsudgifter i Danmark udgør over 30 pct. af de samlede offentlige anlægsudgifter, hvis man fraregner NATO's infrastrukturprogram. Der må være meget, som kan spares.

Det er også interessant for os at se, hvordan det af uransagelige årsager indtil nu er lykkedes for forsvarret at slippe igennem i EF med at få importeret personbiler, herresokker og whisky som forsvarsmateriel. Der må være et eller andet overflødigt i dette system, som man kunne underkaste en nærmere betragtning, og det er EF-Kommissionen da også begyndt på.

Må jeg sige om spørgsmålet om de værnepligtige og deres vilkår, at jeg synes, man her er helt ude på den tynde ideologiske is. Nogle af regeringspartierne har i lang tid talt om, at man skulle udvide antallet af værnepligtige, men sandheden er jo, at man allerede i dag hvert år sender over 1.000 værnepligtige hjem, der aldrig har stiftet bekendtskab med andet i forsvarret end gavntjeneste, dvs. de har serveret for officerer, skovlet sne på Grønland eller foretaget sig andre ting, som er uden nogen som helst militær betydning.

Enhver, der betvivler rigtigheden af det, jeg siger her, skulle have overværet de værnepligtiges nyligt overståede landsmøde, hvor bl.a. hr. Jørgen Estrup var til stede som repræsentant for Det Radikale Venstre. Så længe man har den frækhed at spilde folks tid på den uhorste måde og oven i købet har den frækhed at true med, at de skal have en dårligere betaling for det end dem, som man ikke generer, så længe virker det fuldstændig grotesk, at man forestiller sig indkaldelse af yderligere 2.000 værne-